

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณที่มีความเลื่อมใสศรัทธาเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ เพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกที่มีความรู้มีความคิดอะไรอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** นั่นคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ร่างนี้สูญสลาย นั่นได้ใช้ 84 ร่าง; นี่คือชาติเกิดสุดท้าย. ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น เป็นร่างกายที่ใหญ่ขึ้นจากเล็ก เป็นร่างกายที่มีดวงตา แต่เป็นมันดวงวิญญาณที่มองผ่านดวงตาคู่นั้น บาบามาให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ดวงวิญญาณ ท่านไม่สามารถสอนได้จนกว่าท่านจะได้รับการคำจูนจากร่างกาย เหล่านี้คือความคิดที่ลูกซึ่งมีความรู้มีอย่างสม่ำเสมอ

โอมซานติ ใครพูดสิ่งนี้? เป็นดวงวิญญาณที่พูดเช่นนี้ ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายพูดสิ่งนี้ผ่านร่างกาย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างดวงวิญญาณและร่างกาย ร่างกายคือหุ่นกระบอกขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า แม้ว่าร่างกายจะเล็กมันก็ยังใหญ่กว่าดวงวิญญาณมาก เริ่มต้นด้วยเป็นทารกในครรภ์ที่เล็กมากและจากนั้นเมื่อทารกโตขึ้นเล็กน้อยดวงวิญญาณก็เข้ามา และทารกก็เติบโตและใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ดวงวิญญาณคือสิ่งมีชีวิต หุ่นกระบอกไม่มีประโยชน์เลยจนกระทั่งดวงวิญญาณเข้ามา มีความแตกต่างอย่างมากมาย เป็นดวงวิญญาณที่พูดและเคลื่อนไหว เป็นจุดที่เล็กมาก ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่กว่านี้ ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย พ่อผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า พ่อไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนี้สูญสลาย พ่อเข้ามาในร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของพ่อ เวลานั้นลูกคิดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่เคยรู้เรื่องเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเคยแต่พูดว่า “โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด!” เพียงเพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น ลูกไม่เคยพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แต่แล้วบางคนก็บอกลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ใครบอกสิ่งนั้นแก่ลูก? เป็นครูและคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครที่จะบอกสิ่งนี้แก่ลูกในยูคทอง เวลานั้นพ่อให้ความเข้าใจแก่ลูกแล้วว่าลูกเป็นลูกของท่าน ดวงวิญญาณเป็นธรรมชาติ ในขณะที่ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติที่สร้างขึ้นมาจากดินเหนียว ร่างนั้นพูดและเคลื่อนไหวเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างนั้น เวลานั้นลูกๆรู้ว่าพ่อมาและอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนพูดกับลูกผ่านร่างนี้ ดวงตาเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เวลานั้นพ่อได้ให้ดวงตาของความรู้แก่ลูก เมื่อไม่มีความรู้ใดๆในดวงวิญญาณ ก็จะมีดวงตาของความไม่รู้ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาแห่งความรู้เมื่อพ่อมา เป็นดวงวิญญาณที่ทำการสิ่ง ดวงวิญญาณกระทำการกรรมผ่านร่างกาย เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อได้นำร่างนี้มาใช้ ท่านอธิบายความลับของตัวท่านเองและความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้ของการละเล่นทั้งหมด ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ใช่, นี่คือการละเล่นอย่างแน่นอน วงจรโลกก็หมุนไปเรื่อยๆ แต่ไม่มีใครรู้ว่ามันหมุนไปอย่างไร เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง สิ่งอื่นคือความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ ก่อนหน้านั้นลูกเป็นดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกดวงวิญญาณเคยแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลังรับฟังความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าความมืด ลูกไม่สามารถจะพูดว่าลูกได้พบพระเจ้าด้วยการแสดงความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า มีบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาและมีบทบาทของความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าในเวลาที่คุณแสดงความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่มีความสุขเลย ในขณะที่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อแสวงหาพระเจ้า เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าด้วยการสร้างไฟบุญชายัญ, ทำการทรมานตน, การให้ทานและการทำบุญในขณะที่กำลังพยายามที่จะค้นหาพระเจ้า ก็เพียงแค่นำลูกไปสู่การล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเท่านั้นและกลับมาทุกชั่วครู่ ลูกกลับมาโดยไม่ประณามเมื่อลูกตกต่ำลงมาเรื่อยๆ การทำกรรมที่ผิดหมายถึงการกลับมาสกปรก ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ หากปราศจากการทำให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าลูกจะไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ นั่นไม่ได้หมายความว่าลูกจะไม่สามารถพบกับพระเจ้าได้ จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนร้องขอให้พระเจ้ามาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่พบพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้พบกับคนที่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้พบกับลัทธิและนารายณ์ในยูคทอง พระเจ้ามาและชำระลูกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และจากนั้นลูกก็ออกจากร่างของลูก คนที่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ในโลกที่ต่ำประณามที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์แล้วก็หายไป บทบาทของท่านในละครนั้นมหัศจรรย์มาก จะมองไม่เห็นดวงวิญญาณ แม้ว่าใครบางคนจะได้รับนิมิตของดวงวิญญาณเขาก็จะไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ ลูกสามารถเข้าใจเกี่ยวกับทุกคน ลูกตระหนักว่าผู้หนึ่งคือสิ่งนี้ และผู้หนึ่งคือสิ่งนั้น ลูกจดจำพวกเขา

ผู้คนที่ต้องการที่จะได้นิมนต์ของใครบางคนในรูปที่มีชีวิต แต่ไม่มีจุดประสงค์ในสิ่งนั้น อัจจะ แม้ว่าลูกจะเห็นสิ่งเหล่านั้นในรูปที่มีชีวิต จุดประสงค์ของสิ่งนั้นคืออะไร? แม้ว่าลูกจะได้นิมนต์ นิมนต์นั้นก็จะหายไปอีกครั้ง ความปรารถนาสำหรับความสุขของลูกจะได้รับการเติมเต็มในช่วงเวลาชั่วคราเท่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าความสุขชั่วครา ความปรารถนาที่ลูกมีต่อการได้นิมนต์นั้นจะได้รับการเติมเต็ม ก็เท่านั้นเอง! สิ่งหลักที่นั่นคือการเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีบริสุทธิเป็นบริสุทธิ หากลูกกลับมาบริสุทธิ ลูกจะกลายเป็นเทพและไปสวรรค์ ในคัมภีร์พวกเขาเขียนไว้ว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี พวกเขาคิดว่ายังคงมีอีก 40,000 ปีของยุคเหล็กที่เหลืออยู่ บาบออธิบายว่าทั้งวงจรมีระยะเวลา 5000 ปี และดังนั้นมนุษย์จึงอยู่ในความมืด ที่เรียกว่าความมืดที่สุด ไม่มีใครมีความรู้ใดๆ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา นับตั้งแต่เวลาที่ราวันเข้ามา ความเลื่อมใสศรัทธาก็อยู่ที่นั่นพร้อมกับเขา เมื่อพ่อมาท่านก็นำความรู้มาพร้อมกับท่าน เป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของความรู้จากพ่อ ลูกไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะให้ความรู้ใครที่นั่น เพียงผู้ที่ไม่รู้เท่านั้นที่ได้รับความรู้ ไม่มีใครรู้จักพ่อเลย พวกเขาไม่พูดสิ่งใดโดยที่ไม่ได้ประมาณพ่อ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน ลูกบอกว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ในขณะที่พวกเขาพูดว่า ไม่พระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกๆ ก็เข้าใจแล้วอย่างชัดเจนว่าความเลื่อมใสศรัทธาแตกต่างจากความรู้โดยสิ้นเชิง ไม่มีความรู้แม้แต่ในสิ่งนั้น ช่วงระยะเวลาก็เปลี่ยนไปอย่างสมบูรณ์ ชื่อของพระเจ้าเปลี่ยนไปและชื่อของมนุษย์ก็เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นพวกเขาจะเรียกว่าเป็นเทพ และต่อมาก็เป็นนักรบ พ่อค้า และสุทร เหล่านั้นคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ในขณะที่มนุษย์เหล่านี้มีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ พวกเขาสกปรกอย่างสมบูรณ์ กูรูนานักกล่าวว่า ผู้คนมากมายหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพในวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม หากมีคนอื่นจะพูดเช่นนั้น ผู้คนก็จะพูดในทันทีว่าเขาถูกพวกเขา อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า ทั้งหมดนี้เป็นของขมขื่นปีศาจ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจน: นั่นคือขมขื่นของรามและอีกหนึ่งนั่นคือขมขื่นของราวัน คานธีจี้ก็เคยพูดเช่นกันว่า เขาต้องการที่จะมีอาณาจักรของราม ในอาณาจักรของรามทุกคนปราศจากกิเลส ในอาณาจักรของราวันทั้งหมดมีกิเลส อาณาจักรนี้เรียกว่าโรงคั่วประเวณี, เป็นกันบังของนรกที่ลึกที่สุด ในเวลานั้นมนุษย์อยู่ในแม่น้ำแห่งยาพิษ มนุษย์และสัตว์ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนเป็นเหมือนกัน ไม่มีการยกย่องมนุษย์ ลูกๆ คือผู้ที่เอาชนะกิเลสทั้งห้าและได้รับสถานภาพของเทพด้วยการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ทุกสิ่งอื่นนั้นจบสิ้นลง เหล่าเทพเคยอาศัยอยู่ในยุคทอง เวลานั้นปีศาจอาศัยอยู่ในยุคเหล็ก สิ่งซึ่งบอกของปีศาจคืออะไร? กิเลสทั้งห้า เหล่าเทพเรียกได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ในขณะที่ปีศาจเรียกได้ว่ามีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เทพเหล่านั้นมี 16 องค์เต็ม ในขณะที่ ที่นี้ไม่มีองศาเลย องศาและร่างกายของทุกคนนั้นได้ตกต่ำลงมาอย่างสิ้นเชิง เวลานั้นพ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ว่าท่านมาเพื่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่าที่มีกิเลส ท่านเปลี่ยนอาณาจักรของราวันซึ่งเป็นโรงคั่วประเวณีให้กลายเป็นวัดของชีวา พวกเขาใช้ชื่อบ้านตรีมูรติ ถนนตรีมูรติ ที่นั่นก่อนหน้านี้พวกเขาไม่เคยมีชื่อเหล่านี้ ที่จริงแล้วมันควรจะเป็นเช่นไร? ทั้งโลกนี้เป็นของใคร? เป็นของดวงวิญญาณสูงสุด โลกของพระเจ้านั้นบริสุทธิเป็นเวลาครึ่งวงจรมิใช่หรือ? ครึ่งวงจรมิใช่หรือ? พ่อถูกเรียกว่าผู้สร้างและดังนั้นนี่คือโลกของท่าน พ่ออธิบายว่า พ่อคือนาย พ่อคือสิ่งมีชีวิต เมล็ด, มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมีความรู้ทั้งหมด ไม่มีใครมีความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่ามีเพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรมิใช่หรือ? สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดเป็นเรื่องเล่า เรื่องเล่าเหล่านั้นคือเรื่องที่เลวร้ายมาก และเหตุนี้เองพ่อจึงพำนัก ลูกคิดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินและในแมวและในสุนัข! ดูซิว่าลูกได้ไปถึงสภาพที่เลวร้ายเช่นไร! ความแตกต่างระหว่างมนุษย์ของโลกใหม่และมนุษย์ของโลกเก่านี้เป็นเหมือนกลางวันและกลางคืน เป็นเวลาครึ่งวงจรมิใช่หรือ? มนุษย์ที่ไม่มีบริสุทธิก็เหมือนศีรษะของพวกเขาคือรูปบูชาของเทพที่บริสุทธิ มีการอธิบายแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกันว่าในตอนเริ่มต้นการกราบไหว้บูชาท่านนั้นเป็นการกราบไหว้บูชาของชีพบบา ชีพบบาคือผู้เดียวที่เปลี่ยนลูกจากการกราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ราวันก็เปลี่ยนลูกจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา และแล้วตามแผนของละคร พ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มีชื่อราวัน ฯลฯ เมื่อพวกเขาเฉลิมฉลองดาเซรา พวกเขาเชื่อเชียวผู้คนมากมายจากต่างประเทศ แต่พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนั้นเลย พวกเขาประมาณเหล่าเทพอย่างมาก แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม แต่นั่นก็หมายความว่าท่านไม่ได้มีอยู่จริงหรือในทำนองเดียวกันละคร ฯลฯ ที่พวกเขาสร้างขึ้นก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น นั่นคือสติปัญญาของมนุษย์! การกำหนดของมนุษย์เรียกว่าการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ราชาราชินีและปวงประชาทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโลกปีศาจ ทุกคนเฝ้าแต่ดูหมิ่นกันและกัน และดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกๆ ขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นั่นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกไม่รู้ ลูกก็เคยพูดว่าพระเจ้าอยู่เบื้องบน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อลงมาที่นั่น ดังนั้นเวลานี้ลูกตระหนักแล้วว่าท่านไม่ได้อยู่เบื้องบน ลูกเรียกพ่อให้มาที่นั่นในร่างนี้ แม้แต่ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ศูนย์ของลูก ลูกก็เข้าใจว่าชีพบบาอยู่ในมดขี้นในร่างของผู้นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยคิดว่าพระเจ้านั้นอยู่เบื้องบน ลูกเคยเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! เวลานั้นลูกจดจำพ่อที่ไหน? ลูกนั่งและทำอะไร? ลูกเข้าใจว่าท่านอยู่ในร่างของบราห์มา และดังนั้นลูกจะจดจำท่านที่นี้อย่าง

แน่นอน ท่านไม่ได้อยู่เบื้องบน ท่านมาที่นี้ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ พ่อพูดว่า พ่อมาที่นี้เพื่อทำให้ลูกสูงส่งมาก ลูกๆ จดจำท่านที่นี้ ในขณะที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำท่านเบื้องบน แม้ว่าลูกจะอยู่ต่างแดน ลูกก็ยังคงพูดว่าชีพบาบาอยู่ในร่างของบราห์มา ร่างกายเป็นสิ่งจำเป็นแน่นอน ไม่ว่าลูกจะนั่งที่ใดลูกจะต้องจดจำท่านที่นี้(ในมูรขัน)อย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำท่านในร่างของบราห์มา ผู้ที่ไม่รู้จักบางคนก็ไม่ยอมรับบราห์มา บาบาก็ได้บอกลูกว่าอย่าจดจำบราห์มา จะจดจำชีพบาบาได้อย่างไรโดยที่ไม่จดจำบราห์มา? พ่อพูดว่า พ่ออยู่ในร่างนี้ ลูกจดจำพ่อในผู้นี้ และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำทั้งบัพและดาดา ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าผู้นี้คือดวงวิญญาณที่แยกจากกัน ชีพบาบาไม่ได้มีร่างของท่านเอง พ่อพูดว่า พ่อรับการคำจุนจากวัตถุธาตุ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายนัยสำคัญทั้งหมดของบราห์มันด์และตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลก ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับบราห์มันด์ ธาตุบราห์ม ซึ่งเป็นสถานที่ที่พ่อและลูกอาศัยอยู่ ธาตุบราห์ม,ดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่ซึ่งพ่อสูงสุดและดวงวิญญาณที่ไม่ใช่สูงสุดอาศัยอยู่ ดินแดนแห่งความสงบคือชื่อที่แสนหวานมาก ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ดังเดิมแล้วลูกเป็นผู้อาศัยของธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งเรียกว่าดินแดนนิพพาน, ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ เมื่อมีความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่มีความรู้แม้แต่คำเดียว สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น, ปีศาจก็อาศัยอยู่ในโลกเก่าและเหล่าเทพก็อาศัยอยู่ในโลกใหม่ ดังนั้นพ่อต้องมาเพื่อเปลี่ยนพวกเขา ลูกจะไม่รู้สิ่งใดเลยในยุคทอง เวลานั้นลูกอยู่ในยุคเหล็กและลูกก็ยังคงไม่รู้! เมื่อลูกอยู่ในโลกใหม่ ลูกก็จะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับของโลกเก่านี้ ในเวลานี้ลูกอยู่ในโลกเก่า ลูกไม่มีความรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ ผู้คนไม่รู้ว่โลกใหม่ดำรงอยู่เมื่อไหร่ พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาในยุคบรรจบกันของทุกๆ วงจรเท่านั้น ท่านมาและอธิบายนัยสำคัญของต้นไม้ที่หลากหลาย ท่านอธิบายให้แก่ลูกๆ เช่นกันว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ภารกิจของลูกคือการอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ใช้เวลาอย่างมากที่จะอธิบายเป็นรายบุคคล เหตุนี้เองลูกจึงอธิบายให้กับผู้คนมากมายในเวลาเดียวกัน หลายคนมาและเข้าใจ ลูกต้องอธิบายเรื่องราวที่แสนหวานเหล่านี้แก่ผู้คนมากมาย ลูกอธิบายในงานนิทรรศการ ฯลฯ ในช่วงเวลาของชีพแจนต์ลูกควรจะให้ผู้อื่นมากมายมาและอธิบายให้กับพวกเขาอย่างชัดเจน ลูกสามารถบอกพวกเขาได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับระยะเวลาของวงจรของการละเล่นนี้ เหล่านี้คือหัวข้อที่เราจะอธิบายแก่เขา พ่ออธิบายความรู้นี้แก่ลูก และด้วยสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นเทพ เช่นเดียวกับที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้และกลายเป็นเทพ ในทำนองเดียวกันลูกต้อง دلใจผู้อื่นให้กลายเป็นเช่นเดียวกัน พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่เรา เราไม่ได้กำลังประณามใคร เราเพียงแต่พูดว่าความรู้คือหนทางไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพียงสัตกูรูผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนเข้าไป ลูกควรจะต้องประเด็นหลักเช่นนี้ออกมาและอธิบาย ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ทั้งหมดนี้ได้ อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จงกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กลับมาเต็มไปด้วยความรู้และเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องไม่วิ่งไล่ตามความสุขอันชั่วครา

2. ลูกต้องจดจำทั้งบัพและดาดา ลูกไม่สามารถที่จะจดจำชีพบาบาได้โดยที่ไม่จดจำบราห์มา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกจดจำท่านที่อยู่เบื้องบน เวลานั้นท่านเข้ามาในร่างของบราห์มา ลูกต้องจดจำทั้งสองท่าน

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและอยู่เหนือคำถามทั้งหมดโดยอยู่อย่างเป็นอิสระความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมด
ลูกๆ ที่อยู่อย่างเป็นอิสระความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมด จะมีประกายของความสุขปรากฏบนใบหน้าของพวกเขา ผู้ที่มีความสุขไม่เคยมีคำถามในหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะเห็นแก่ผู้อื่นเสมอและสัมผัสว่าทุกคนนั้นไม่มีที่ตำหนิ; พวกเขาจะไม่ตำหนิผู้อื่นเพื่อสิ่งใด ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์อะไรเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่มาอยู่เบื้องหน้าลูกเพื่อชำระสะสางบัญชีกรรมของลูก ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของร่างกายที่ยังคงปรากฏต่อหน้าลูก เป็นเพราะความพอใจของลูก ที่ลูกยังคงมีความสุขอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

คติพจน์: ตรวจสอบการสูญเสียทั้งหมดด้วยความใส่ใจ ไม่ใช่ว่าอย่างใดจะมัวระวัง